

இறைமீயல்

கோலங்கள்

படிபடி: 6

படிபடி: 3

மார்ச்சு 1990

ശബരമിത്തമം

അക്ഷരശാസ്ത്രം

ക. ശബരമിത്തമം

8. 1918

www. noolaham.org

இறையியல் கோலங்கள்

காலாண்டு வெளியீடு

IRAI - IYAL KOLANGAL

Tamil Theological Quarterly

வடிவம்: 6

மார்கழி 1990

வண்ணம்: 3

வெளியிடுவோர்:

புனித சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி.
கொழும்புத்துறை,
யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.

(தனிப்பட்ட விநியோகத்திற்கு மட்டும்)

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர்:

அருட் எஸ். ஜே. இம்மானுவல்

துணை ஆசிரியர்கள்:

அருட் சகோ. அ. வீக்ரர்

அருட் சகோ. ம. யேசுரட்ணம்

விநியோகம்:

புனித சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி
கொழும்புத்துறை
யாழ்ப்பாணம்.

Published and Distributed by:

St. Francis Xavier's Seminary
Columbuthurai, Jaffna
Sri - Lanka.

ஈழத்தமிழர் ஒரு பெத்லேகம்

கிறிஸ்தவ இவ்வருடம் தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு களிப்பூட்
டும் விழாவல்ல: சந்தர்ப்ப சூழ்நிலை காரணமாக அது ஒரு
கருத்தாட்டும் விழாவாக மாறி இருக்கின்றது.

இறைவன் மனிதனாக சரித்திரத்தில் பிறந்த சம்பவத்தை
நாம் கடந்த காலத்தில் கற்பனை வழியாகவும் கலை வடி
வங்கள் வழியாகவும் சித்தரித்து சிந்தித்திருக்கிறோம்.
ஆனால் இம்முறை மிக முயற்சியுடன் அப்படி உன்னிப்பார்க்
கத் தேவையில்லை. எல்லோரும் தெளிவாக உணரக் கூடிய
விதத்தில் — எங்கள் நாடும், நாட்டு மக்களும், அவர்களின்
ஏக்கங்கள் நோக்கங்களும், இன்று நடந்து கொண்டிருக்கும்
அழிவுகளும் அனர்த்தங்களும், சமகாலச் சூழ்நிலையும் சம்பவ
ங்களும் எம்மையும் எம்இடைத்தவரையும் பெத்லேகேலிலும் யூதே
யாக நாடெங்கும் அன்று வாழ்ந்த மக்களைப் போலாக்கிற்று
யூதமக்களின் அடிமைத்தனம், அகதித்தன்மை, விடுதலைத்தாகம்,
மெசியாவை எதிர்பார்த்தல், சமாதனத்திற்காகத் துடித்தல் இப்
பேர்ப்பட்ட மெய்ப்பொருட்கள் நிறைந்திருக்கின்றன.

இறைவன் மனிதனாகப் பிறந்த உண்மையை தம் சொந்த
மண்ணிலும் சம்பவங்களிலும் மெய்மைப் படுத்த தமிழ்
கிறிஸ்தவர்களுக்கு வாய்த்த அருளின் காலம் இதுவே, இதன்
விளைவாக நம் இன்றைய சரித்திர சம்பவங்கள் இறை
வன் மனிதனான சரித்திர சம்பவத்திற்கு உருவமும் உட்
பொருளும் கொடுக்கின்றன, இதன்பயனாகநாமே நம் கிறிஸ்து
வியலை. Contextual Christology ஆக்கிக் கொள்ளுகின்றோம்

இறப்புக்கள் மத்தியில் நடக்கும் பிறப்பு விழா இறப்பிற்கு
முடிவாகவும் இன்பத்திற்கு ஆரம்பமாகவும் விளங்கட்டும்.!

புனித சவேரியார் குருத்துவ கல்லூரி

ஈயோ. இமனுவேல்

கொழும்புத்துறை

யாழ்ப்பாணம்

24, 12, 1990

உள்ளே

1 கிறிஸ்தவம். அகதியாகலாமா?

சகோதரன் அருள் யாவிஸ்

2 விடுதலைக்காகவே மனிதாவதாரம்

சகோதரன் டோ. றவிச்சந்திரன்

3 இறைவன் மனிதனானார்; மண்ணின் மைந்துனானார்

சகோதரன் போல் றெரகான்

4 கிறிஸ்துவின் சமாதானம்.

சகோதரன் யோ. மவுலிஸ்

5 ஞானிகள் வருகை.

அருட்திரு மைக்கல் செளந்தரநாயகம்

6 SYNOPSIS

கிறிஸ்தவம் அகதியாகலாமா?

சகோ. அருள் யாவிஸ்

4ம் ஆண்டு இறையியல்

அகதி

இயற்கையின் கெடுபிடியினால் அல்லது போரின் கோர விளைவினால் தமது சொந்த இடங்களிலில்லாமல், அந்நிய பிரதேசங்களில் தற்காலிகமாக தங்கியிருக்கும் நபரை அகதி என்று கூறலாம். அவர் தங்கியிருக்கும் இடம், காலம் நிரந்தரமற்றது. அவர் தங்கியிருக்கின்ற இடத்திற்கும், ஆட்களுக்கும் அவர் அந்நியன். அவர் முழுச் சுதந்திரத்தோடு, பூரண சந்தோஷத்தோடு தனது வாழ்க்கையை அனுபவிக்க முடியாமல் தனிமைப்படுத்தப்படுவார். இவ்வாறான சில தன்மைகளை மனிதன் தன்னிலே தாங்கி அலைந்து திரிகின்ற போது அவனுக்கு, சமுதாயம் "அகதி" என்று பெயர் சூட்டி விடுகின்றது.

கிறிஸ்து உலகில்

கடவுள் தன்மையில் விளங்கிய அவர்
கடவுளுக்கு இணையாயிருக்கும் நிலையை.....
அடிமையின் தன்மை பூண்டு
மனிதனுக்கு ஒப்பானார். (பிலி 2:5)

இதுவே கிறிஸ்துவின் மனிதாவதாரத்தின் மேன்மைத்தன்மை கிறிஸ்து உலகல் தோன்றி தான் கடவுள் என்ற நிலையில் இருந்து விடவில்லை. மாறாக, மனிதனோடு மனிதனானார். அவர் ஒரு யூதனாகப் பிறந்தார். யூதனாக வளர்ந்தார், யூத சட்டங்களுக்கும் யூதப்பழக்க வழக்கங்களுக்கும் அடிமையாகாமல் மதித்து அனுசரித்தார். "திருச்சட்டமுறைமைப்படி குழந்தைக்குச் செய்ய வேண்டியதை நிறைவேற்றுவதற்கும் பாலன் இயேசுவைப் பெற்றோர் கொண்டு வந்தபோது... (லூக் 2:27) உலக அரசையும் அதன் ஆளுமையையும் மதித்தார். செசாருடையதை செசாருக்கும் கடவுளுடையதை கடவுளுக்கும் கொடுக்கும்படி பணிக்கின்றார். (லூக் 20:25) தன்னை உலகத்தினின்றும் அந்நியப்படுத்திக் கொள்ளாமல் மக்கள் மத்தியில் வாழ்ந்தார். அவர்களின் இன்ப, துன்பங்களில் பங்கு கொண்டார். அவர்களின் இயலாமையிலே கைகொடுத்தார். "யேசு அசுத்த ஆவியை கடிந்து சிறுவனைக் குணமாக்கி அவ

னுடைய தந்தையிடம் ஒப்படைத்தார்” (லூ 9:43), கிறிஸ்து மனிதனின் தேவையை அறிந்து அவனது நல்வாழ்விலே அக்கறை செலுத்தினார். “உனக்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்று அவனைக் கேட்க அவன் “நான் பார்வை பெற வேண்டும்” என்றான். யேசு “பார்வை பெறுக” (லூ 18:41) கிறிஸ்து மக்களின் உணர்வுகளை மதித்தார் மனித தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய ஆவல் கொண்டார். கிறிஸ்து முழு மனிதனாக இருந்தார் தன் நண்பர்களோடு தன்னை முழுமையாக வெளிப்படுத்தி வாழ்ந்தார். மனித உறவிலே ஆசை கொண்டிருந்தார் “நான் பாடுபடுவதற்கு முன்பு உங்களோடு இந்தப் பாஸ்கா உணவை உண்ண ஆசைமேல் ஆசையாயிருந்தேன்” (லூக் 22:15) இவ்வாறு அவர் மனிதனாக மனிதனோடு வாழ்ந்தார்.

கிறிஸ்து சமூகத்தின் தீமைகளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதற்கு எதிராகச் செயற்பட்டார். அதற்குக்காரணமானவர்களையும் கடிந்துகொள்ளப் பின் வாங்கவில்லை. எதிரை தக்குள்ள நிரியென்றும், பரிசேயரை வெள்ளையடிக்கப்பட்டகல்லறைகள் என்றும், சட்ட வல்லுனர்களை மக்களின் சுமைகளென்றும், வெளிவேடக்காரரை, உங்கள் உள்ளம் கள்ளத்தனத்தாலும் அக்கிரமத்தாலும் நிறைந்திருக்கின்றதென்றும் சாடுகின்றார் அவர் தான் வாழ்ந்த காலத்தின் தீமைகளை உணர்ந்து கொண்டார். மக்களின் பளுவை தன் பதிலைகளை அறிந்து கொண்டார். தன்னை தான் வாழ்ந்த சமூகத்திலே அந்நியனாகவோ தனிமைப்படுத்தப்பட்டவனாகவோ அவர் நினைக்கவில்லை பூரண சுதந்திரத்தோடு முழு உரிமைகளோடு கிறிஸ்து முழு மனிதனாக உலகில் வாழ்ந்தார் விண்ணிலிருந்து இறங்கி வந்த அவர் மண்ணில் தம்மை இறுக்கமாக இணைத்துக் கொண்டார்.

கிறிஸ்தவம் திருச்சபை மனதில்

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கத்தின் பின்பு திருச்சபை பலவிதமான பண்பாடுகள், கலாச்சாரங்களை, சமூகப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளை தனக்குள்ளே வாங்கிக் கொண்டு, அதனுடாக புதிய கிறிஸ்தவ விழுமியங்களை, கிறிஸ்தவத்தின் உண்மை அடிப்படை நிலைப்பாட்டை மக்களுக்கு எடுத்துக்கூற முன் வருகின்றது. திருச்சபை தன்னையும் அதனுடன் ஒன்றிணைத்துக் கொள்ளுகின்றது. உலகின் பல தலத்திருச்சபைகள் தழுவிமைத்துப் புதுப்பித்தல் (adaptation) என்ற எண்ணக்கருவை முன்வைத்த போதிலும், திருச்சங்கமானது அதைவிடச் சற்று உயர்ந்து நின்று, உருவெடுத்தல் அல்லது அவதரித்தல் (Incarnation) என்று எண்ணக்கருவை எமக்கு வழங்குகின்றது.

“மறுவுடலேற்பின் மூலம் கிறிஸ்து தாம் கூடி வாழ்ந்த மக்களுடைய சமுதாய, பண்பாட்டுச் சூழ்நிலைகளோடு எவ்வித உணர்வுடன்

தம்மைப் பிசைத்துக் கொண்டாரே, அவ்விதமே திருச்சபையும் மீட்பின் மறைமொருள், இறைவனால் வழங்கப்பட்டவாழ்வூதியவற்றை எல்லாருக்கும் அளிக்க இயலும் (தி.மறை அறிவிருப்புப்பணி, எண் 10)

இது, திருச்சபையை ஓரிடத்திலிருந்து பிடுங்கிச் சென்று அப்படியே இன்னோரிடத்தில் மீள் நடுகை செய்கின்ற மரம் போல் கணிப்பிட வில்லை. ஆனால் திருச்சபையின் உண்மைச் சாரம் உறிஞ்சி எடுக்கப் பட்டு, புதிய உடலமைப்புக் கொடுத்து - அதாவது அந்த குறிப்பிட்ட குழுவின் கலாச்சார, சமூகப் பொருளாதாரப் பாதிப்புக்களுடன் - புதிய உடலாக, உருமாற்றம் பெற அழைப்பும் அனுமதியும் விடுக்கின்றது.

கிறிஸ்தவம் இறையியலில்

பல கோணங்களிலிருந்தும் இறையியல் பிறக்க வேண்டும். அது கிறிஸ்தவ விசுவாச ஐக்கியத்தின் அடிப்படையில் மீளிர வேண்டும். ஒவ்வொரு மண்ணிலும் இறையியல் பிறக்க வேண்டும். அந்த மண்ணின் தன்மைகள் குணாதியங்களை விசுவாச விழுமியங்களாக மலர்வைக்க வேண்டும். ஒரு மண்ணின் இறையியல், அந்த மக்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொண்டு, அவர்களின் அடிப்படைத் தேவையை பிரச்சினையை, வாழ்க்கை முறையை மையமாகக் கொண்டதாக மாற வேண்டும். அப் போதுதான் கிறிஸ்து - கிறிஸ்துவின் விழுமியங்கள் அந்த மண்ணில் உருவம் பெறும்; அவதாரம் எடுக்கும். அப்போது கிறிஸ்தவம், கிறிஸ்துவின் உண்மை உடலெடுக்கும்.

கிறிஸ்தவம் என்பது விண்ணரசை நோக்கிய ஒரு கோட்பாட்டு வாழ்க்கை முறை மட்டுமல்ல, அது தீர்க்கதரிசனப் பார்வையோடு எம்மைச் சுற்றி நிகழும் நிகழ்வுகளை விசுவாச ஒளியிலே சிந்தித்து வாழும் வாழ்வாகவும் மாற வேண்டும். ஏனெனில் கிறிஸ்து முழு மானிடத்தையும் புதுப்பிறப்பாக மாற்றி, அதைக் கடவுளுக்குள் ஒன்றாக்கினார். அதனால் புதிய இறை மனித உறவை ஏற்படுத்தினார். கடவுள் முழுப் பிரபஞ்சத்தையும் அன்பு செய்கின்றார். அவரே அனைத்திற்கும் தந்தை. இதனால் கிறிஸ்துவின் மீட்புப்பணி அனைத்தையும் பாதித்தது. எல்லா மனிதனிலும் எல்லா நிகழ்வுகளிலும் - இழப்பிலும் இறப்பிலும், துன்பத்திலும், இயலாமையிலும், விரக்தியிலும் மனச்சோர்விலும் - அவர் இருக்கின்றார்.

கிறிஸ்தவம் எமது மண்ணில்

எமது மண்ணில் நடைபெறுகின்ற அனர்த்தங்கள், எமது மண் ஒரு மனித உலக விடுதலைக்கு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற விலை இவைகளினால் எமது மக்களின் மனதிலே ஆழமாக ஊறிவிட்ட சில

பயங்கரமான விழுமியங்கள், எமது மக்கள் எதிர் நோக்குகின்ற பதில்
காண முடியாத சவால்கள், இவைகளுக்கு எமது மண்ணின் கிறிஸ்தவத்தின் (திருச்சபையின்) பதில் என்ன?

கிறிஸ்தவம் மக்களிடமிருந்து அந்நியமயப்படுத்தப்பட்டோ, சுதந்திர
மில்லாமலோ, தற்காலிகமாக தனது இருப்பு நிலைக்கு உழைக்கின்ற
வாழ்க்கையாகவோ இருக்க முடியாது. இது மனிதனோடு மனிதனாக
வேண்டும். மண்ணோடு கலக்க வேண்டும். அப்போது தான் கிறிஸ்தவம்
உண்மைக் கிறிஸ்துவின் உடலாக மாற முடியும். கிறிஸ்து உண்மை
யான உடலெடுப்பார். கிறிஸ்து அன்றுதான் எமது மண்ணில் மனுஷுட
லெடுப்பார்.

அன்றேல் கிறிஸ்தவம் இந்த மண்ணில், ஒரு அந்நியன் ஒரு
அடிமை - ஒரு அகதி.

நல் வாழ்த்துக்கள்!

வாசக - எழுத்தாளர் நண்பர்களுக்கு

சாந்தியும் சமாதானமும் நிலைத்து வாழ

எமது

நத்தார் புத்தாண்டு நல் வாழ்த்துக்கள்!

விடுதலைக்காகவே மனிதாவதாரம்

சகோ. டோ. றவிச்சந்திரன்
1ம் வருட இறையியல்

கிறிஸ்துவின் மனிதாவதாரமான கிறிஸ்தவத்தின் விடுதலை பற்றிய புரிந்துணர்வுடன் மிகவும் தொடர்புடையது. குறிப்பாகச் சொல்வதானால் கிறிஸ்துவின் மனிதாவதாரத்தில்தான் இப்பரிந்துணர்வு கட்டியெழுப்பப்படுகின்றது. புனித சின்னப்பர் சொல்வது போல இறைவனுக்குரிய நிலையிலிருந்த இயேசு இறங்கி வந்தது, வார்த்தை மனுஷரு எடுத்தது, மனிதரின் விடுதலைக்காகவே நற்செய்தியில் இசையால் இறைவாக்கினரை மேற்கோள் காட்டி, இயேசுவே கூறுவது போல சிறைப்பட்டோருக்கு விடுதலையும் கட்டுண்டோருக்கு மீட்புச் செய்தியையும் அறிவிப்பதே அவரது வரவின் நோக்கமாகும். இவ்விடுதலை வீரனின் வரவிற்கான தயாரிப்பை பழைய ஏற்பாட்டிலும் அவர் விடுதலை பெற்றுத் தந்த விதத்தையும், காட்டிய வழியையும் புதிய ஏற்பாட்டிலும் நாம் காணுகிறோம்.

1. பழைய ஏற்பாட்டில் விடுதலை

பழைய ஏற்பாட்டில் விடுதலை பற்றிய கணிப்பில் ஒரு இரட்டைத் தன்மையையும், ஒரு பரிணாம வளர்ச்சித் தன்மையையும் நாம் அவதானிக்கலாம். இரட்டைத்தன்மை என்பதன் மூலம் உலகியல் சார் விடுதலை, பாவத்தில் இருந்து கிடைக்கும் இறுதி விடுதலை என்பவற்றை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். ஆரம்பங்களில் தனது மக்களுக்காகப் பெரும் போராட்டங்கள் நடத்தும் போர் வீரராக அவர்கள் பாவம் செய்தால் அந்நியர்களுக்கு அடிமைப்படுத்தி மனந்திரும்பினால் அவர்களுக்காக போரிட்டு மீட்டுக் காப்பாற்றும் அரசனாகக் கடவுளை சித்திரிக்கப்படுகின்றார். இவ்வாறு நன்மைத்தனங்களுக்கு உலகியல் விடுதலையையும் தீமைக்கு உலகியல் அடிமைத்தனத்தையும் பரிசாகக் கொடுக்கும் நீதியான இறைவன் என்ற அவர்களுடைய இறையணுபவத்தில் சிறிது மாற்றமேற்பட்டு தீமைகளின் காரணமான பாவத்தை பூண்டோடழித்து தீமையை உலகத்தின் முகத்திலிருந்து ஒழித்து விடுவார், அதற்காக மெசியாவை அனுப்புவார் என்ற நம்பிக்கை வளரத் தொடங்கியது. இதனால் இயேசு மனுஷரு எடுத்த காலத்தில் அவர் இஸ்ரா

யேலருக்கு உலகியல் ரீதியாக விடுதலையைத் தருவார் என்றொரு கருத்தும் அவர் பாவத்தைக் களைந்து தீமையை ஒழித்து விடுவார் என்றொரு கருத்தும் நிலவி வந்தன.

2. புதிய ஏற்பாட்டில் விடுதலை

நாம் புதிய ஏற்பாட்டின் கிறிஸ்துவின் வரவுடன் காணும் விடுதலை பற்றிய கருத்தோ ஒரு புதிய பரிமாணத்துடன் திகழ்கிறது. அவர் அரசராக வந்து இஸ்ராயேல் மக்களை மீட்பார் என்ற இஸ்ராயேலரின் எதிர்பார்ப்பு முற்றாக நிராகரிக்கப்படுகிறது. பழைய ஏற்பாட்டுக் காலத்திலேயே தோன்றி மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யம் அடையாதிருந்த இரண்டாவது கருத்தே இயேசுவால் முக்கியத்துவப்படுத்தப்படுகிறது. அக்கருத்து தெளிவுபடுத்தப்பட்டு வாழப்பட்டு அவரைப் பின்பற்று வோர்களுக்குத் தரப்படுகிறது. இயேசு எந்தவொரு குறுகிய கால அரசியல், சமூக, கலாச்சார, ஆன்மீக விடுதலைக்காகவும் செயற்படவில்லை. ஆயினும் அவர் எந்தவொரு அரசியல், சமூக, கலாச்சார விடுதலையையும் தள்ளி வைக்கவும் இல்லை. அவர் அனைத்து அடிமைத்தனங்களையும் ஒழிக்கும் அனைத்து விடுதலையையும் ஒன்றிணைக்கும் ஒரு முழுமனித விடுதலைக்காகவே உழைத்தார். அனைத்துத் தீமைக்கும் அனைத்து அடிமைத்தனத்துக்கும் காரணமாக இருப்பது பாவமே என்பதால் பாவத்தை இவ்வுலகிலிருந்து ஒழித்து விடுவது அவர் வேலையாயிருந்தது. அதனால் அனைத்து விடுதலைக்கும் அடிப்படையாக மனமாற்றத்தை அவர் முன் மொழிந்து வந்தார். தனிமனித மனமாற்றத்தின் வழியாக - தனிமனித விடுதலையின் வழியாக சமூக மாற்றத்தை - சமூக விடுதலையை ஏற்படுத்துதல் அவர் நோக்கமாயிருந்தது. புதிய மனிதனை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் புதிய அரசை - நாம் இவ்வுலகிற்குக் கொண்டு வந்த இறையரசை அமைக்க அவர் வழி செய்தார்.

3. திருச்சபையும் விடுதலையும்.

இயேசு இவ்வுலகிற்குக் கொண்டு வந்த புதிய விடுதலை, புதிய மீட்பு முற்றான முடிவல்ல. மாறாக அது முடிவின் தொடக்கமாகும். தாம் கொண்டுவந்த விடுதலையை மக்களினங்களுக்கெல்லாம் கொடுக்க தாம் முன்மொழிந்த மனமாற்றத்தை அனைத்து மக்களிடமும் எடுத்துச் செல்ல, அதன் மூலம் பூரண விடுதலையடைந்த - அரசை இறையரசை அமைக்க மொத்தத்தில் தனது பணியை முன்னெடுத்துச் செல்ல அவர் திருச்சபையை உருவாக்கினார். ஆகவே விடுதலையின் மட்டில் திருச்சபையின் நிலை மிகவும் தெளிவானதாகும். முழுமனித குலத்தையும் பூரணமான விடுதலையை நோக்கி வழிநடத்துவதே மனிதரவ

தராம் எடுத்த கிறிஸ்து அதனிடம் ஒப்படைத்திருக்கும் பணியாகும். ஆகவே உலகின் எந்தப் பாகத்திலும் முன்னெடுக்கப்படும் மனித குலத்தின் நன்மை நாடி நிற்கும் எந்தப் போராட்டத்திலும் பங்கெடுப்பதும், நெறிப்படுத்துவதும், வழிகாட்டுவதும் திருச்சபையின் பணியாகும். உலகின் சகல அடக்குமுறைகள், அநீதிகளுக்கெதிராக கிறிஸ்துவின் வழியில் மக்களை அறிவுறுத்தி நெறிப்படுத்துவதும் அதன் கடமையாகும்.

பல்வேறு காரணங்களால் திருச்சபையில் நடைமுறைச் செயற்பாடுகள் அற்று நீண்ட காலத்திற்கு வெற்றுத் தத்துவமாக இருந்த இக்கருத்தை இந்த நூற்றாண்டிலே இலத்தீன் அமெரிக்காவிலே தோன்றிய விடுதலை இறையியல் இயக்கமானது புதுமெருகட்டி புதிய வினக்கங்களையும் புதிய சாத்தியப்பாடுகளையும் காட்டி நிற்கின்றது. ஏழைகளின் மதமாக கிறிஸ்தவத்தை அடையாளங்காட்டி நிற்கும் இவ்வியக்கமானது, மூன்றாம் உலக நாடுகளில் ஒன்றான எமக்கும் எமது அரசியல், சமூகப் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளில் பெரும் ஒளியைப் பாய்ச்சி நிற்கும் விடயமாக இருக்கிறது.

இந்நிலையிலிருந்து கடந்த காலத்திலும் இப்பொழுதும் விடுதலை தொடர்பாக திருச்சபை கொண்டிருக்கும் கருத்துக்களையும் அதன் முன்மொழிவுகளையும் சிந்திப்பது பொருத்தமாக இருக்கும்.

3.1. ஆன்மீக விடுதலை மட்டும்

இந்நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையில் ஆன்மீகம் இலெளகீகம் என்ற தெளிவான பிரிப்பு காணப்படுகின்றது. ஆன்மீகத்தும் இலெளகீகமும் இரு வெவ்வேறான, ஓரளவிற்கு முரண்பாடான விடயங்கள் எனக் கருதப்பட்டது. திருச்சபையும் இறையரசும் ஆன்மீகத்துடன் தொடர்புடைய விடயங்கள். அவை தம்மை இலெளகீகத்துடன் தொடர்புபடுத்திக் கறைபட்டுக் கொள்ளக் கூடாது என்ற கருத்தும் நிலவியது. அதனால் திருச்சபையானது தனது உறுப்பினர்களை உலகப் போக்கிலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும் என்றும், இந்த உலகத்தின் மாயைகளுடன் போராடி, ஒரு கோட்டை போல் செயற்பட்டு உலகத்தை வெறுத்து வருவோருக்கு ஆன்மீக விடுதலைக்கு வழிகாட்டும் சரணாயமமாகத் திகழ வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இந்நிலைப்பாடு இன்று கொள்கையளவில் கைவிடப்பட்டுவிட்ட போதிலும் திருச்சபையின் தலைவர்கள் சமூகத்தில் வேலை செய்வது சமூக மாற்றத்துக்காக உழைப்பது என்பது விரும்பத்தகாததாகவே கருதப்படுகிறது. அவர்கள் தங்களது ஆன்மீகக் கடமைகளை நிறைவேற்றி ஆலய வேலைகளை மட்டும் கவனித்தால் போதும் என்ற எண்ணம் நிலவுகிறது.

3.2 இறைவனின் சித்தம்.

இதுவும் இன்றைய காலகட்டங்களில் வழக்கொழிந்து வரும் ஒரு அணுகு முறையாகும். ஆயினும் பலரிடம் ஓரளவிற்காயினும் இக்கருத்து நிலவுவதையும் அவதானிக்கலாம். இவ்வணுகு முறையின் படி நடப்பதெல்லாம் இறைவனின் சித்தப்படியே நடக்கின்றன. ஆகவே எத்துன்பம் வந்தாலும் அது இறைவனின் திருச்சித்தமாக இருப்பதால் அதற்குப் பணிந்து போவதே சாலச சிறந்தது. இவ்வுலகில் துன்புறுவோரை இறைவன் மறு உலகில் மகிழ்விப்பார். ஆகவே இங்கு எதையும் சகித்துக் கொண்டு தரப்பட வாழ்வை வாழ்ந்து முடிப்பதே நல்லது. இப்படியான கருத்துக்களை இவ்வணுகு முறை முன் வைக்கிறது.

இதனால் இவ்வணுகு முறை மிகவும் ஆபத்தானதாகும். இறைவனின் சித்தம் என்னும் பெயரில் பெரும் பெரும் சமூகப்பாவங்களுக்கும் சக்திகளுக்கும் இது துணை போகிறது. அத்துடன் மனிதனுக்கு இறைவன் கொடுத்த சுதந்திரத்தை நிராகரித்து அவனை 'விதி' என்றும் கோட்பாட்டிற்கு அடிமையாக்கி விடுகிறது. இறைவனின் உதவியுடன் வரலாற்றை உருவாக்க வேண்டிய மனிதனை வரலாற்றின் ஓட்டத்திற்கு அடிமையாக்கி விடுகின்றது. இதனால் மனிதனின் விசேதலை உணர்வை மழுங்கடித்து காலாதி காலத்துக்கும் அவனை எதிர்ப்பாசிற்கு அடிமையாக்க முனைகிறது.

3.3. நிவாரணமும் சமூகசேவையும்

இது முன்னைய இரு அணுகுமுறைகளையும் விட ஒரு படி முற்போக்கான ஆயினும் பூரணத்துவமில்லாத ஒரு அணுகு முறையாகும். இது உலகத்தின் அநீதிகளை நோடியாகச் சந்தித்து அவற்றை மாற்றுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் அநீதிகளால் துன்புறுவோரை ஆதரிக்கவும் உதவி செய்யவும் முயலுகிறது. அதாவது பட்டினியால் வாடும் ஒருவனுக்கு உணவு கொடுப்பது நிவாரணம். இது எதிர்மறையானது. ஆனால் பட்டினியைப் பொறுத்தவரை உணவு கொடுப்பது மட்டும் எமது கடமையல்ல ஒருபடி மேலே சென்று என் உணவு கிடைக்கவில்லை எனக் கேள்வியெழுப்பி தடைகளை அகற்றி உணவு கிடைக்கச் செய்வதும் அவசியமாகும். ஆகவே திருச்சபையானது நிவாரணம் சமூகசேவை போன்ற எதிர்மறைப் பங்களிப்புகள் மட்டும் நின்று விடாது முன்னே சென்று அநீதிகளின் வேரைக் கண்டு அழிக்க முன்வரவேண்டும்.

3.4 அமைப்பு ரீதியாக சமூகமாற்றம்

இவ்வணுகு முறையே மிகவும் நவீனமானதும் இயேசுவின் விடுதலைப் பணியுடன் மிகவும் ஒத்ததும், நிவாரணத்தில் குறைவாயுள்ளதை நிறைவாக்குவதுமாகும். இவ்வணுகு முறையானது துன்பங்களை தடைப்பதுடன் மட்டும் நின்று விடாது அவற்றின் அடிப்படையை அடையாளம் காணுவதிலும் அதன் மூலம் அவற்றை வேரோடு பிடுங்குவதிலும் ஆர்வம் காட்டுகிறது. இதனால் இது தனக்கே உரித்தான ஒரு செயற்திட்டத்தை இயேசு காட்டித் தந்த வழியைப் பின்பற்றுகிறது. இம்முறையைப் பின்பற்றுவோர் தனிநபர்களாகவோ சிறுசிறு குழுக்களாகவோ துன்புறம் மக்களுடன் இணைந்து வாழ்கின்றனர். அவர்களின் துன்பங்களில் பங்கு கொண்டு அவர்களுடன் இணைந்து துன்பங்களின் காரணங்களை அடையாளங்காண முயல்கின்றனர். துன்புறம் மக்களுக்குப் பெரும் நிவாரண உதவிகளை இவர்கள் செய்வதில்லை. ஆனால் இயேசு காட்டிய சிறிய வழியில் மக்களை ஒன்றிணைத்து ஒழுங்குபடுத்தி அவர்கள் மத்தியில் சமூக எழுச்சியை ஏற்படுத்துகின்றனர். தனிமனித மனமாற்றத்தினூடு சமூக விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த முயல்கின்றனர். மூன்றாம் உலக நாடுகளின் பல பாக்கங்களிலும் இத்தகைய சிறிய குழுக்கள் இயங்கி வருகின்றன.

4. நாங்கள். - .

இவ்வாறு விவிலியத்தின் பின்னணியிலும் திருச்சபை கடைப்பிடித்து வந்த, வருகின்ற அணுகு முறைகளின் பின்னணியிலும் விடுதலையை சிந்தித்தபின் எங்கள் மத்தியில் நடைமுறையில் இப்பிரச்சினை எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது என்று பார்ப்பதும் பொருத்தமாயிருக்கும்.

முதலாவதாக 'ஆன்மீக விடுதலை மட்டும்', 'இறைவனின் சித்தம்' என்ற அணுகுமுறைகள் வெளிப்படையாக இல்லாவிட்டாலும் மறைமுகமாக ஆனால் பரவலாக எம்மத்தியில் பயிலப்பட்டு வருகின்றன. குருக்களுக்கு அரசியல் தேவையில்லை என்று ஒதுக்கி வைத்து விடும் தன்மையும் நடப்பதெல்லாம் இறைவனின் விருப்பப்படியே நடக்கின்றன; நடப்பது நடக்கட்டும் என்று ஒதுங்கியிருக்கும் தன்மையும் நாம் இலகுவில் சந்திக்கும் மனநிலைகளாகும். இரண்டாவது மனநிலை நிவாரணத்துடனும், சமூக சேவையுடனும் திருப்திப்பட்டுவிடும் மனநிலையாகும். நடந்து கொண்டிருக்கும் போரின் காரணமாக அகதிகளாக்கப்படும் மக்களுக்கு நிவாரணம் வழங்குவதிலும் அவர்களுக்குரிய சேவைகளைச் செய்வதிலும் நாங்கள் ஆர்வமுடன் ஈடுபடுகின்றோம். இது அவசியமானதே. துன்புறம் மக்களின் துயரத்தில் துணை நிற்பது தேவையானதே ஆயினும், இதற்கு மேலாக எமக்குள்ள அழைப்பை நாம்

மற்றது விடக்கூடாது. துன்பங்களின் வேரிற்சூச் சென்று அவற்றை
பூண்டோடு களைவதற்கு நமக்குள்ள பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக்
கொள்ள வேண்டும்.

நிவாரணங்கள் வழங்குவது அவசியமேயாயினும் அதைச் செய்யும்
பொழுது திருச்சபையை ஒரு பணக்கார அமைப்பாக அடையாளங்
காட்டிக் கொள்ளாதிருப்பதில் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.
நாம் மேலிடத்திலிருந்து பொருட்களை வழங்கும் போது அது எம்மை
அவர்களிடமிருந்து பிரித்து விடவும் கூடும். நாம் எவ்வளவு நிவாரணங்
களை வழங்கினாலும் எவ்வளவு உதவிகளைச் செய்தாலும் மக்கள்
எம்மைத் தம்முடன் தன்புறுபவர்களாக அடையாளங் காணவில்லை
யானால் நாம் அந்நியப்பட்டவர்களாகவே வாழ்வோம். மக்களின்
துன்பத்துடன் எம்மை இணைத்துக் கொள்வது எமது அடுத்தபடிக்கு
விடுதலை தேடிக்கொடுக்கும் பணிக்கு அவசியமாகும்.

அடுத்து அமைப்பு ரீதியான சமூக மாற்றம் என்ற நோக்கில் நாம்
எவ்வாறு செயற்படுகிறோம் என்று நோக்கினால் விடை மிகவும் கவ
லைக்குரிய தொன்றாகவே அமையும். வடக்குக் கிழக்கில் பாரம்பரிய
மாக மறைபரப்பு முயற்சிகளைத் தவிர புதிதாக ஏதும் மேற்கொள்
ப்படவில்லை என்பது கருத்தில் கொள்ளப்படுவதாகும். சமூக மாற்
றத்தைப் பொறுத்தவரை காலத்தின் தேவை எம்மீது மிகுந்த அழுத்
தத்தைப் பிரயோகிக்கின்ற பொழுதிலும் நாம் எவ்வித நேர்மறையான
விளைவையும் காட்டவில்லை. இப்பொழுது நாட்டில் நடந்து கொண்
டிருக்கும் போர் எத்தாப்பின் வெற்றியில் முடிந்தாலும் அல்லது ஒரு
அரசியல் தீர்வேதான் வந்தாலும் நாம் - திருச்சபை இயேசு எமக்
கனிதத விடுதலைக்கான பணியைக் கைவிட முடியாது. மக்கள் அனை
வரும் அரசியலில் மட்டுமல்ல அனைத்துத் துறைகளிலும் முழு விடு
தலை அடைவதற்கு நாம் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல
வேண்டும். ஆகவே-

- எமது மக்களின் உண்மையான பிரச்சினைகளை அவற்றின் முழு
மைத்தன்மையில் ஆராய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.
- இவ்வராய்ச்சிகளின் முடிவானது விவிலியத்தின் அடிப்படையில்
விளங்கப்பட்டு, விளக்கப்பட்டு ஒரு புதிய கண்ணோட்டம் உருவாக்
கப்பட வேண்டும்.
- இவ்விளக்கமானது அடிப்படைக் கிறிஸ்தவக் குழுக்கள் போன்ற
எமக்கு ஒத்திசைவான சிறுகுழுக்கள் அமைக்கப்பட்டு அவற்றி
டம் எடுத்துச் செல்லப்படவேண்டும்.
- இவ்விளக்கத்தின் அடிப்படையில் சமூகத்தில் முக்கியமான
அமைப்புக்களுடனும் மற்றைய சமயங்களுடனும் உரையாடல்கள்
ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இவ்வாறு செயற்படுவதன் மூலம் நடந்து கொண்டிருக்கும் பிரச்சினைக்கும் அதேவேளை கிறிஸ்து எம்மிடம் ஒப்படைத்த விடுதலையின் பணிக்கும் ஒருங்கே எமது பங்கை நிறைவிவற்றக் கூடியதாயிருக்கும்.

5. இறுதியாக . . .

இறுதியாக இச்சமூகத்தில் கத்தோலிக்கரான நாம் மிகவும் சிறுபான்மையினரே என்ற உண்மையையும் மறந்து விடுவதற்கில்லை. இச்சிறிய தொகையினராகிய எம்மால் இச்சமூகத்தில் என்ன மாற்றத்தைக் கொண்டுவர முடியும் என்று நாம் சந்தேகிப்பதிலும் நியாயம் இல்லாமல் இல்லை. அத்துடன் சமுதாயத்தின் சகல தீமைகளிலிருந்தும் விடுதலை என்று செயற்பட முயலும் போது அனைத்துத் தரப்புக்களிலிருந்தும் எதிர்ப்புக் கிளம்பும் என்பதிலும் ஐயமில்லை. ஆயினும் மாட்டுத் தொழுவத்திலே வந்து பிறந்து எகிப்திற்குத் தப்பியோடி தலைமறைவாய் வாழ்ந்து, பிடிபட்டு, சித்திரவதைபட்டு சிலுவையிலே மரணித்த இயேசுதான் எமக்கு இப்பணியைத் தருகிறார். அவர் கட்டையைிடவில்லை. ஆனால் செய்து காட்டியிருக்கிறார். இறையரசுக்காக அவர் தன்னந்தனியே பாடுபட்டு மரணித்தார். அவருக்குப் பிணினர் எமக்கு முன்னால் பலர் இதே வழியில் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுடன்கைகோர்த்து இயேசுவின் வழியில் நாமும் நடப்போம்.

வருகின்ற நத்தாரில் போரின் மத்தியில் எளிமையில் பிறக்கும் இயேசு எமக்குச் சவாலாகட்டும். தமது மனிதாவதாரத்தின் மூலம் அவர் தரும் விடுதலையும் அதற்கு வழியாக அவர் காட்டும் மரணமும் எம் நினைவில் நிற்கட்டும். அவரது உயிர்ப்பு என்றும் அழியாத நம்பிக்கையை எமக்குத் தரட்டும்!

வாசகர்களே வருந்துகின்றோம்!

நாட்டில் ஏற்பட்ட எதிர்பாராத யுத்தம், நம்மவர்கள் நடமாட முடியாத நெருக்கடி, தபால் சீர் குலைவினால் தொடர் பின்மை எரிபொருள் மின் சாரத் துண்டிப்பு, காசிதப் பொருள்கள் தட்டுப்பாடு, எழுத்தாளர் - வாசகர்கள் இடம் பெயர்ந்தமை போன்ற காரணிகளினால் சென்ற இதழை வெளியிட முடியாமைக்கு வருந்துகின்றோம்.

உங்கள் ஆதரவும் ஊக்குவிப்பும் உள்ளவரை நாம் எமது பணியைத் தொடர்வோம்.

இறைவன் மனிதனானார்; மண்ணின் மைந்தனானார்.

சகோ. போல் றொகான்
2ம் ஆண்டு - இறையியல்

முறிந்து போன இறை-மனித உறவைப் புதுப்பிக்க இறைவனே முன்வந்தார். மீட்புத் திட்டம் ஒன்றை வகுத்தார். மனித வரலாற்றிலே புகுந்து, ஓர் இனத்தை தம் இனமாகத் தெரிந்து, மனுக்குலம் முழுவதையும் மீட்க ஆயத்தம் செய்தார்.

காலம் கனிந்தது. கிறிஸ்துவின் மனிதாவதாரம் நடந்தது. மனிதன் மேலுள்ள அன்பினால், இம் மண்ணிலே மனிதனோடு மனிதனாக வாழ்ந்து, முறிந்த இறை-மனித உறவைச் செப்பனிட்டார் கிறிஸ்து.

கிறிஸ்துவின் மனித அவதாரம் ஒரு மறைபொருள். எல்லாம் வல்ல, காலங்கடந்த பரம்பொருள் எவ்வாறு தமது படைப்பான மனிதனைப் போலாகி மனித வரலாற்றில் தடம்பதிக்க முடியும்? இதனை எமது குறுகிய, மட்டுப் படுத்தப்பட்ட அறிவினால் விளங்கிக் கொள்ள முடியாது. இதனை விளக்க தெய்வீக உதவி - இறை வெளிப்பாடு அவசியம்.

ஆனால் மீட்புத் திட்டம் நிறைவேறி, கிறிஸ்து உண்மையான மனிதனாகப் பிறந்தது - வாழ்ந்தது - இந்த மண்ணுடன் நேரடித் தொடர்பு கொண்டு ஒன்றித்தது எல்லாம் நியாய புத்தியுள்ள எந்த மனிதனுக்கும் விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதே.

மனித உடல் - ஒரு பொது நோக்கு:

தாவர, விலங்கியல், சட்பொருள் தன்மைகள் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதே மனித உடல். இந்த ஊடகங்கள் எல்லாம் பூமியின் உருவாக்கமே. இந்த மண்ணும், அதன் சுற்றாடல்களுமே மனித உடலின் மூலகங்களை உருவாக்குகின்றன. ஆகவே மனித உடலுக்கும் இந்த மண்ணுக்கும் ஒரு நேரடித் தொடர்பு உண்டு.

கிறிஸ்துவும் மனித உடலும்

கிறிஸ்துவும் சாதாரண ஒரு மனிதனைப் போலவே உடல் கொண்டு விளங்கினார். எங்களது மனித உடல் போல உடல் கொண்டவராகவே கிறிஸ்து மனித அவதாரமெடுத்தார், பிறந்தார், வாழ்ந்தார்.

அவரது நாடு பாலஸ்தீனம். யூத இனத்தில் தாவிது கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர். அரமேயிக் (Aramaic) மொழி பேசிய ஓர் ஆண்.

குழந்தையாகப் பிறந்த வேளையில் “துணிகளில் பொதிந்து” வைக்கப்பட்டார். (லூக். 2:12). குளிரில் இருந்து பாதுகாக்கப்பட மனித உடலுடன், முழு ஆளாக ஆண்மகனாக வளர்ந்தார். இப்படியாகக் கிறிஸ்து மனுஷரு எடுத்தது, இம்மண்ணின் மைந்தனாக மாறினார். இப்பூமியின் குழலுடன் ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்தார்.

முதல் மனிதன் ஆதாமில் இழந்த அருள்வாழ்வை மீளப்பெறப் புது ஆதாமாக (உரோ 5:12-21) அவதரித்த இறைமகனே முழு மனிதனாக - மாதிரி மனிதனாகக் கருதப்படுகிறார். அந்த மாதிரி (model) மனிதனே இந்த மண்ணிலும் அதன் சூழலிலும் தன்னை உட்படுத்தியவராக, இம்மண்ணை நன்கு நேசித்து, அதில் கால்பதித்துக் கொண்டே இறையுறவில் வளர்ந்தவர் ஆகினார்.

கிறிஸ்துவின் போதனைகள், உவமைகள் எல்லாம் இதனை நன்கு பிரதிபலித்தன. ஆடுமேய்ப்பவன், விதைப்பவன், திராட்சைத் தோட்டம் வைத்திருப்பவன், வலை வீசுபவன் போன்றவர்கள்தாம் அவரது உவமைகளின் சுதாநாயகர்கள். இவ்வாறு இறையரசு என்பது இவ்வுலகில் இருந்து வேறுபட்டதொன்றல்ல. (மத். 12:28) இறையரசுக் கான வாழ்வும் இந்த மண், சூழல் போன்றவற்றில் இருந்து அந்நியப்பட்டதொன்றல்ல என்று தமது வாழ்முறையாலும், வாய் மொழியாலும் காட்டினார் கிறிஸ்து.

இவ்வாறு மனிதாவதார நிகழ்ச்சியானது இறைமகனை இம்மண்ணின் மைந்தனாக்கியது. இந்த இயற்கையின், சுற்றாடலின் பிள்ளையாக்கியது.

இன்றைய பிரதான பிரச்சினை

இப்பூமியில், மண்ணின் மைந்தனாக, மண்ணில் இருந்தே உருவாக்கப்பட்ட மனிதன், மண்ணில் இருந்து அந்நியப்பட்டுக் கொண்டே போகிறான். முழுமனித இனமும் வாழ, அதற்கேற்ற இயற்கைச் சமநிலையுடன் படைக்கப்பட்ட இம்மண்ணும் அதன் சுற்றாடலும் சில

மனிதரது சுயநலப் போக்கினால் சமநிலையை இழந்து, முழு மனித இனமும் நிம்மதியாக வாழ இயலாதவாறு அசத்தப்பட்டுக் கொண்டு செல்கிறது.

எமது மூதாதையர் வாழ்ந்து பின் எமது கையில் ஒப்படைக்கப்பட்ட இந்த மண்ணும் அதன் வளங்களும் எமக்கு மட்டுமல்ல எமது அயலவருக்கும் உரியது. இதை நல்ல விதமாக எமது எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கும் ஒப்படைக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பிறர் நலம் சார்ந்த மனநிலை எம்மிடையே அருகிக் கொண்டு செல்கிறது.

இம் மண்மீது இறைவன் எல்லோரது நலனுக்காகவும் வைத்த மூல வளங்களை மாசுபடுத்தும், அழிக்கும் காரணிகளில் முதன்மையானது நவீன தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியின் பிழையான பிரயோகமும், ஆயுத கலாச்சாரத்தின் அதிவேக வளர்ச்சியுமாகும்.

இப் பூமித்தாய் தன் பிள்ளைகளுக்கென வைத்திருக்கும் இயற்கை வளங்களையும், மூலப் பொருட்களையும் எதிர்காலச் சந்ததிபற்றிய பிரக்ஞை இல்லாது அளவுக்கு மீறி நுகர்வதும், காடுகள் மற்றும் இயற்கைச் சமநிலையைப் பேணும் வளங்களை அழிப்பதும், இயற்கையின் அற்புத உமைப்பான உயிர்வாக்கங்களின் சமநிலைப்பாட்டைச் சீர்குலைந்திடச் செய்கின்றன.

இப்படியான பிறழ்வுச் செயற்பாடுகளின் விளைவுகளாக பூகோளத்தின் வெப்ப அதிகரிப்பு, சூழல் மாசடைதல், ஒசோன் (Ozone) படையில் ஓட்டை ஏற்பட்டு மனிதருக்குத் தீங்கான அலர்றா வயலத் (ultra Violet) கதிர்கள் பூமியில் நுழைதல் என்பன கண்டறியப்பட்டுள்ளன. மனிதன் தனக்கும் இம்மண்ணுக்கும் உள்ள நெருங்கிய உறவையும் தான் மண்ணின் மைந்தன்-இயற்கையின் சகோதரன் என்பதையும் மறந்து, மண்ணில் இருந்து தன்னை அந்நியப்படுத்தி வருவதே இதற்குரிய காரணமாகும். இந்நிலை தொடருமென்றால், பூமி விரைவில் மனித இனம் வாழ்வதற்கு ஒவ்வாத பிரதேசமாக மாறிவிடும் என்று விஞ்ஞானிகள் எச்சரிக்கின்றனர்.

உண்மையாகவே கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றல்

கிறிஸ்தவ வாழ்வு என்பது கிறிஸ்து போல வாழ்வது. அவரைப் போல வாழ்வதற்கு நாம் இந்த மண்ணின் உண்மை மைந்தர்களாக அவதாரம் எடுக்க வேண்டும். அவரைப் போல இம்மண்ணில் கால் பதித்துக் கொண்டே இறையுறவில் வளர வேண்டும்!

உண்மையான விசுவாசமும், எம்மன்மீது, இந்த மண்ணில் இருந்து தோன்றிய கலை கலாச்சாரங்களின் பின்னணியுடையதாக இருந்தால் தான் ஆழமானதாக இருக்கும்.

கிறிஸ்துவைப்போல எமது மண்ணின் மைந்தர்களாக அவதார மெடுத்து, எமது வாழ்வை எமது மன்மீது, அதன் சுற்றாடலில் கட்டி யெழுப்புவதற்கு, கிறிஸ்து பிறப்பு விழாச் சிந்தனைகள் எம்மை தூண்ட வேண்டும். எமது மண், சூழல் இவற்றைப் பற்றுடனே பக்கு வமாகப் பாவித்து, விருத்தி செய்து எதிர்காலச் சந்ததியிடம் கைய ளிப்பது எமது தார்மீகக் கடமை என்று உறுதி பூனாவதற்கு இவ் விழா எம்மை அழைக்க வேண்டும்.

முடிவாக. . .

மனிதர்களான நாம் மட்டுமல்ல; இம் மண்ணிலுள்ளவை, விண் ணிலுள்ளவை அனைத்துமே கிறிஸ்துவுக்குள் ஒன்று சேர்க்கப்படும் நாளை எதிர் நோக்கியிருக்கின்றன. (எபே 1: 9-10) ரெயாட் த சாடைன் (Teilhard de Chardin) என்பவர் ஒமேகா (Omega) எனும் இறைமையத்தில் மானிடரான நாமும் இந்த மண்ணும் அதன் படைப் புக்கள் அனைத்துமே ஒன்றிக்கும் நாளை நோக்கி பரிணாமம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பார்.

ஆகவே முழுமைக்காக எங்குபவர்கள் என்ற ரீதியிலாவது இந்த மண்ணுடனும், அதன் படைப்புக்களுடனும் எம்மை இனங்காண வேண் டும். படைப்பை ஆண்டு விருத்தி செய்யப்படக்கப்பட்டவர்கள் என்ற ரீதியிலும் எமக்கு ஒரு பாரிய பொறுப்பு உண்டு. படைப்புக்களைச் சரி யான முறையில், சரியான தேவைகளுக்காகப் பாவித்து அவற்றை விருத்தி செய்வதன் மூலமே அவற்றையும் அவற்றின் முழுமைக்கு இட்டுச் செல்ல முடியும். மண்ணின் மைத்தனாய் அவதாரமெடுத்த கிறிஸ்துவின் பிறப்பு விழா எமக்களிக்கும் அழைப்பாக இதை நாம் ஏற்போமா?

“மனிதனின் உரிமைக்காகவும், நல்வாழ் விற்காகவும் சமத்துவச் சூழலுக்காகவும் நம்மையே ஈடு படுத்திக்கொள்ள நற்கரு ணைப்பலி வலியுறுத்துகிறது. நீதிப் போராட்டத்தில் நாம் ஆக்க பூர்வமாகச் செயற்பட நமக்கு உணவாக நற்கருணை அமைகிறது”

—அனைத்துலக ஆயர் பேரவை அறிக்கை - 1971.

கீறிஸ்துவின் சமாதானம்

சகோ. யோ. மவுலிஸ்
4ம் ஆண்டு இறையியல்

மீண்டும் நமக்கோர் நத்தார் அவசியமா? சமாதானத்தின் நற்செய்தியை அளிக்கவேண்டிய நத்தார் விழாக்கள் ஏன் இன்னும் நமது மண்ணுக்கு அமைதியைத் தரவில்லை?, இவ்வாறாக பலவிதமான கேள்விகளைக் கேட்டு நொந்து கொள்கிறோம். ஆனால் பெருமிக் கொண்டிருக்கிற இவ் அமைதியற்ற சூழ்நிலைகள் எமக்கு ஆழமான செய்தியைத் தந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் மறந்து விடுகின்றோம்.

அன்று இஸ்ராயேல் மக்கள் பலவிதமான துன்பங்களுக்குள்ளும் நெருக்கடிகளுக்குள்ளும் அகப்பட்டிருந்தார்கள். இத்துன்பங்கள் மத்தியில் மெசியாவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தனர். அவ் மெசியா தமது துன்பங்களிலிருந்து விடுவித்து ஓர் சமாதானமான, ஒளிமயமான காலத்தை மலர வைப்பாரென ஆவலுடன் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் நற்செய்தியை நாம் உற்றுநோக்கும்போது ஓர் முரண்பட்ட தன்மையைக் காண்கின்றோம்.

மெசியாவின் வருகையினால் ஏரோது கலக்கமடைவதையும் அதனாலே சூழ்நடைகளைக் கொண்டு போடுவதையும் பார்க்கின்றோம். அவர்கள் எதிர்பார்த்திருந்த வாழ்விற்குப் பதிலாக சாவு பரிசாகக் கிடைக்கின்றது. துன்பம் அதிகரிக்கின்றது. மேலும் எங்கும் சிதறுண்டு கிடந்த யூதமக்கள் ஒன்று சேர்க்கப்படுவதனால் மகிழ்ச்சி பெருகுமென எதிர்பார்த்தனர். ஆனால் மக்களெல்லாரும் ஏரோதின் ஆணைக்குப் பயந்து எங்கும் சிதறடிக்கப்படுகின்றனர். அசுதிகளாக புகலிடம் தேடி ஓடுகின்றனர். முன்னைய நிலையிலும் பார்க்க மெசியாவின் வருகையின்போது துன்பங்கள் அதிகரித்திருப்பதை நற்செய்தியில் காணமுடியும். பூவுலகில் நல்மனத்தோர்க்கு அமைதியுண்டாகுமென்ற வானதூதரின் புகழரை கேள்விக்குறியானது.

மெசியாவின் பிறப்பை உலகியல் நோக்குடன் பார்த்தவர்கட்கு இந்நிகழ்வுகள் எமாற்றத்தையும் அதிர்ச்சியையும் அளிக்கும் ஒன்றாயிருந்தது. ஏனென்றால் அவர்கள் உலகப்போக்குடன் கூடிய உலகத்தின் அடிமைத்தனத்தினின்று விடுதலை அளிக்கின்ற மெசியாவை எதிர்பார்த்

திருந்தனர். ஆனால் மெசியாவோ முழுமனித விடுதலையை அளிக்கின்ற ஒருவராக மனித உள்ளங்களில் மனமாற்றத்தை வலியுறுத்துகின்ற ஒருவராக இருந்தார். ஆனால் இறையுணர்விலே வாழ்ந்தவர்கட்கு 'இன்று உம் மீட்பை கண்டுகொண்டன' என்று கூறக்கூடியதாயிருந்தது. ஆனால் சிபியோன் கூறியதுபோல், இஸ்ராயேல் மக்கள் பலருக்கு வீழ்ச்சியாகவும் எழுச்சியாகவும் அமைந்திருந்தார். எதிர்க்கப்படும் அறிகுறியாக (லூக் 2.34) பலருக்குத் தென்பட்டார்.

மண்ணுலகில் தீயை மூட்டவே வந்தேன். அது பற்றி எரிய விரும்புகிறேன் என்று கூறிய யேசுவின் வார்த்தை கிறிஸ்துவின் பிறப்பிலேயே தொடங்குவதை உவதானிக்கின்றோம். அதைத் தொடர்ந்து கிறிஸ்துவின் வாழ்வும் போதனையும் உலகத்திற்கு சவால் நிரம்பிய ஒன்றாய் இருந்தது. இன்று கிறிஸ்துவை எமது உள்ளங்களிலும் சமுதாயத்திலும் உதயமாக்க வேண்டுமென்றால் கிறிஸ்துவின் மதிப்பீடுகள் பேணப்பட வேண்டுமென்றால் அங்கே பிரிவினையும் துயரும் நிச்சயமாக ஏற்படும். உலகம் எதிர்பார்க்கின்ற சமாதானமானது மாற்றங்களை விரும்பாத போலி அமைதியில் உறங்கிக்கிடக்கின்ற ஒன்றாகும். ஆனால் கிறிஸ்துவின் சமாதானமானது இறையாசிற்காக உழைக்கின்றதால் கிடைக்கின்ற நிலையான அமைதியாகும். இந்த உண்மையான அமைதி சவால்கள் நிரம்பியது.

இன்றைய சமுதாயத்தில் நாம் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கின்ற துன்பங்கள் துயரங்கள் எல்லாம் கிறிஸ்துவை இந்த உலகத்தில் பிறப்பிப்பதற்கு அல்லது கிறிஸ்தவ மதிப்பீடுகளை இறைவனின் அரசை நிலைநாட்டுவதற்கு முற்படுகின்றபோது ஏற்படுகின்ற விளைவுகளென்பதை உணரவேண்டும். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் எல்லோரும் இந்த உண்மையை உணர்ந்து, இந்த உலகத்தின் தீமைகளை எதிர்த்துப் போராடுவதற்குப் பணிக்கப்பட்டுள்ளோம். இறையரசை இந்த உலகிலே நிலைநாட்டுவதற்கு உழைப்பதற்காக அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். உலகம் தாமுடியாத சமாதானத்தை அளிக்க வந்தேன் என்று கூறிய யேசு உண்மையான மதிப்பீடுகளான நீதி, உண்மை, சமத்துவத்திலே கட்டியெழுப்பப்படும் உண்மை சமாதானத்தையே குறிப்பிடுகிறார். அவ்வகையான சமாதானமே நிலைத்து நிற்கக்கூடியது.

எனவே கிறிஸ்தவன் போலியான அமைதியில் கிறிஸ்துவின் பிறப்பை எதிர்பார்ப்பது தவறு. அது கிறிஸ்துவின் பிறப்பிற்கும் வாழ்விற்கும் போதனைக்கும் முரணானது. மாறாக உண்மையான மதிப்பீடுகளை நிலைநாட்டுவதற்கு தம்மாலியன்ற பங்களிப்பைச் செலுத்தி கிறிஸ்துவின் சமாதானத்திற்காக உழைக்கவேண்டும்.

ஞானிகள் வருகை

மத்தேயு 2 : 1-6 ஒரு இறையியல் நோக்கு.

அருட்திரு. மைக்கல் செளந்திரநாயகம்

ஏரோது அரசன் காலத்தில் இதோ ஞானிகள் கீழ்த்திசையில் இருந்து ஜெருசலேமிற்கு வந்து, "யூதர்களின் அரசர் பிறந்திருக்கின்றாரே, அவர் எங்கே? அவருடைய விண்மீன் எழுதலைக்கண்டு, அவரை வணங்க வந்தோம்." என்றார்கள். இதைக் கேட்டதும் ஏரோது அரசன் "கலங்கினான்" அவ்வாறே ஜெருசலேம் முழுவதும் கலங்கிற்று.

ஏன் இந்தக் கலக்கம்?

கலங்கினான் என்று தமிழில் இங்கே எழுதப்பட்டிருக்கும் இந்தச் சொல்லின் கிரேக்க வழுவதைச் சற்று நோக்குவோம். மத்தேயு நற்செய்தியின் ஆய்விலே நாம் பயன்படுத்தும் கிரேக்க மூல மொழிப் பிரதிகளில் "ஏதற..தே" (Etarachthe) என்ற சொல்லே தமிழில் "கலங்கினான்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. மத்தேயு நற்செய்தியில் இச்சொல் மிகவும் அரிதான தனித்துவமுள்ள சொல்லாகும். நாம் ஆராய்கின்ற மத் 2 : 3 இலும், அதைத்தவிர இன்னும் ஒரேயொரு முறை மட்டும் தான் இச்சொல்லை ஆசிரியர் பயன்படுத்தியிருக்கின்றார். அது யேசு கடல் மீது நடந்து வருகின்ற நிகழ்ச்சியில் (மத் 14 : 26) காணப்படுகின்றது "சீடரோ அவர் கடல்மீடல் நடப்பதைக்கண்டு "கலங்கி", ஐயோபுதம் என்று அச்சத்தால் அவறினர்."

இந்தச் சொல் "தராஸ்சோ" (Tarasso) என்ற கிரேக்க பதத்தில் இருந்து உருவாகிறது. இதன் அடிப்படை அர்த்தம் "குழப்பம்" "கலக்கம்", "மிகுந்த பயம்" என்றவாறு அமையும். எனவே ஞானிகளின் கேள்வியைச் செவிமடுத்த ஏரோதன் அச்சம் கொண்டு கலங்க அவனோடு ஜெருசலேம் முழுவதும் கலங்கியது என்று கூறுவது சாலப் பொருந்தும்.

ஏரோதன் அஞ்சிக் கலங்கியதற்கு இரண்டு முக்கிய காரணங்கள் இருக்கலாம். ஒன்று பிறந்திருக்கின்றவர் தன் அரச பதவிக்கு ஒரு சவலாக அமைவார் என்ற ஏண்ணம். அடுத்த காரணம் என்னவென்றால் பிறந்திருக்கும் இவ்வரசர் சாதாரண அரசர் மாத்திரமல்ல, அவர் யூதர்களால் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கப்பட்ட மீட்பர் கிறிஸ்து. அவர் கிறிஸ்து

என்ற உண்மையை ஏரோதன் உடனே உணர்ந்து விடுகிறான். அவர் கிறீஸ்து என்று அறிந்தம்கூட, மீட்பர் என்று தெரிந்தும் கூட ஏரோ தன் அஞ்சுகின்றான். “யூதர்களின் அரசர்” என்று ஞானிகள் கேட்க அவர்கள் தேடுவது மீட்பர் கிறீஸ்துவைத்தான் என்று உடனடியாகவே தெளிவாக, சரியாக ஏரோதன் அடையாளம் கண்டுவிடுகின்றான். அப் பொழுது அவன் தலைமைக் குழுக்கள் மக்களுள் மறைநூல் அறிஞர் அனைவரையும் கூட்டி மெசியா (கிறீஸ்து) எங்கே பிறப்பார் என்று விசாரித்தான். (மத். 2:4) ஏரோதன் ஒருபுறம் இருக்க, ஜெருசலேம் முழுவதும் கிறீஸ்து பிறந்திருக்கும் செய்தியைக் கேட்டுக் கலங்கியது ஏன்? ஏரோ தன் தன் பதவிக்காக அஞ்சுகிறான் என்றால் ஜெருசலேம் முழுவதும் ஏன் அஞ்சவேண்டும்? கீழ்த்திசையிலிருந்துவரும் புறவினத்தாராகிய ஞானிகள் மிகுந்த உற்சாகத்தோடும் அளவில்லா மகிழ்ச்சியோடும் யூத ரின் அரசரைத்தேடிவர அவருடைய சொந்த மக்களாகிய ஜெருசலேம் மக்கள் அவரைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டதும் அஞ்சுகின்றனர். அவர்தான் தாம் எதிர்பார்த்த மெசியா என்று நன்கு அறிந்தம்கூட அஞ்சுகின்ற னர். அவர் எங்கே பிறப்பார்? என்று குறிப்பிட்டு, அவர் பிறந்திருக் கின்ற பெத்லெகேமை ஞானிகளுக்குச் சுட்டிக்காட்டக் கூடிய தலைமைக் குழுக்களும் மறைநூல் அறிஞரும் மீட்பாராகிய யேசுவைச் சந்திக்கச் செல்லவில்லை.

ஞானிகள் வருகைநிகழ்ச்சியில் மத்தேயுவின் இறையியல்:

நாம் ஆய்வுசெய்யும் மேற்படி வசனங்களில் மத்தேயுவின் இறையி யல் பொதிந்துள்ளது. புறவினத்தாராகிய ஞானிகள் யூதர்களை நாடி யூதரின் தலைநகராம் ஜெருசலேமிற்கு வந்து கிறீஸ்துவைப்பற்றிய நுணுக் கமான தகவல்களைப்பெற்று இறுதியில் அவர்களைக் கண்டடைகிறா கள். புறவினத்தார் கிறீஸ்துவைக் கண்டு கொள்ள யூதர் ஒரு விதத்தில் உதவி செய்வது தெளிவு. ஆனால் அதே யூதர்கள் தங்களுக்குத் தெரி கின்ற யேசுவை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அறிந்தும் அறியாதவர்களாக இருந்தனர். யூதத்தலைவர்கள் மட்டுமல்ல, பெருமபான்மையான யூத மக்களும் கிறீஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஞானிகளின் உதடுக ளிலே வருகின்ற மத்தேயு நற்செய்தியின் ஆரம்ப கட்டத்திலே காணப் படுகின்ற “யூதர்களின் அரசர்” என்ற வார்த்தைகள் உடனடியாக இன் னுமோர் ஆழமான செய்திக்கு எம்மை இட்டுச் செல்கின்றன. யேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டபின் அவருடைய தலைக்குமேல் வைக்கப்பட் டிருந்த குற்ற அறிக்கைக்கு, அதாவது “இவன் யூதரின் அரசன் யேசு” (மத் 27:37) என்ற வார்த்தைகளுக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. என்னை ஒத்தமை நற்செய்திகளில் “யூதரின் அரசன்” என்று மட்டுமே குறிப் பிடப்படுகின்றது. “யூதரின் அரசன் யேசு என்ற வடிவம் மத்தேயுவின்

சிறப்பான இறையியலை பிரதிபலிக்கின்றது. இதைக் கல்வாரிக் காட்சி யானது மெசியாவை யூதர்கள் புறக்கணித்ததன் உச்சநிலையைக் காட்டுகின்றது. இந்தப்புறக்கணிப்பு கடைசி நேரத்திலே உருவெடுத்த தொன்றன்று. ஆரம்பத்தில் இருந்தே பெரும்பான்மையான யூதமக்கள் சிறப்பாக தலைமைக் குருக்கள், மறைநூல் அறிஞர், பரிசேயர் ஆகியோர் கடின மனமுள்ளவராய் கிறீஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தனர். ஞானிகளின் செய்திகேட்டு ஏரோதுவும் ஜெருசலேமும் முழுவதும் கலங்கியது” என்று சொல்லும் பேரது அவர்கள் எத்தகைய உணர்வோடு கிறீஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்பதை இரத்தினச்சுருக்கமாக மத்தேயு எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின் -

இன்று 2000 ஆண்டுகளின் பின், கிறீஸ்துவை, அவர் வாழ்ந்து காட்டிய வாழ்க்கையை, அவர் கொண்டுவந்த மீட்பின் நறசெய்தியை நாம் ஒவ்வொருவரும் நேரில் சந்திக்க இறைவன் எம்மை அழைக்கின்றார். உண்மையுள்ளவர்களாய் நாம் கிறீஸ்துவை ஏதிர்நோக்கினால் அவரது வாழ்வும் முன் மாதிரியும் எமக்கு ஒரு மாபெரும் சவாலாக நிச்சயம் அமையும். யேசுவைச் சந்தித்தலும் அறிதலும் அடையாளம் காணுதலும் புத்திசார்ந்த, ஏட்டுக்கல்வி சார்ந்த அறிவுமட்டுமன்று, அது ஒரு அநுபவம்! கடினமனமுள்ளவர்களாக, தன்னலம் நிறைந்தவர்களாக இருக்கின்ற நிலையில் கிறீஸ்துவை நம் உதடுகளால் மட்டும் “வாரும் ஆண்டவரே” என்று அழைப்போம்! உள்ளத்தில் ஏற்கப் பயப்படுவோம், மறுப்போம். எளிய மனத்தவராய், இறைவனின் வழிநடத்துதலை எந்நோமும் ஏற்கத் தயாராய் இருப்போமாகில், அதிசய விண்மீன்கள் ஊடாக மட்டுமல்ல, நாம் எதிர்பாராத விதங்களில் ஏழை மனிதர்கள் ஊடாகவும், எளிமையான இடங்கள் சூழ்நிலைகளிலும் இறைவன் யேசுவை, எமது மீட்பை, நிச்சயம் கண்டு கொள்வோம்!

உசாத்துணை நூல்கள்

Hendrickx. H The Infancy Narratives ,Manila 1795

Casalini .N Libro Dell, origine di Gesu Christo, Jerusalem 1990

“அடிமைத்தனங்களின் பல வடிவங்களும், அடிமைப்பட்டிருப் போரது விழிப்புணர்வும் நம்மைப் பார்த்து கூக்குரலிடுகின்றன-”

—மெடரின் அறிக்கை.

SYNOPSIS

Editorial

“TAMILS MAKE UP BETHLEHEM”

Usually people stretch their imagination to former times in making a crib for Christmas. This year the Situation of the Tamils in Sri Lanka - their thirst for freedom, justice and peace, their refugee camps, their destroyed houses and murdered family members - their Struggle, Starvation and Survival - these make a living crib for Christmas 1990.

When we reflect on the meaning and message of God becoming man in our context, we give birth to our contextual Christology.

In the midst of deaths may this celebration of a Birth strengthen hopes of Peace.

Rev. Fr. S. J. Emmanuel

IS CHRISTIANITY A REFUGEE IN OUR LAND?

Arul Yavis

A refugee is a stranger to a place and roaming without due comfort and solace. When Christ came to this world, He allowed himself to be one among men. He became an ideal human person. He was deeply affected by human realities. This is the essence of incarnation.

Now after Vatican II, the church proposes a new way of approach, in keeping with this incarnation. She discourages the transplantation of the church into other cultures. Rather she supports the conveying of the real essence of the christian message in such a way, that it will take on flesh within that particular culture and realities to form a new creation. Christianity is not so much a system of truths. It is a new prophetic interpretation of human realities in view of the new kingdom.

Our land is yearning for peace and undergoing great hardships. If Christianity cannot live with the people and experience their sufferings and pains, it may become a stranger and refugee to our land and may be alienated from the society.

INCARNATION IS FOR LIBERATION

M. V. E. Ravichandran

Incarnation and liberation are closely related. The Word was made Flesh to liberate humanity from the slavery of sin. In the Old Testament the emphasis was on political liberation. Jesus was expected to bring liberation from the Roman domination. But when Jesus came He did not identify Himself with any existing movements of liberation. He formed His own movement; a movement which works for the total liberation of humanity, and for the coming of the Kingdom of God. He entrusted the Church with this ministry of liberation for the Kingdom of God.

The Church throughout history has had different approaches to this ministry.

1. The ministry entrusted to the Church is essentially of a Spiritual nature. Therefore we should not have any connection with the world.
2. Everything happens according to God's will. What we have to do is just to submit ourselves.
3. The Church shall work for the society; giving relief and doing social services.
4. The Church should work towards a structural change of the society; a change which would imply the conversion of hearts as well.

These approaches are found also in today's society. But the third way appears to be dominant. What we require is the fourth way. So let us study our society, plan out a programme and set about to work out the liberation as preached by Christ. We should

not forget that we are a minority and in such effort we will have to face many trials. However, Jesus brought us liberation only through the Cross.

So, the incarnation of Jesus calls us to work for the mission of liberation, He has entrusted to us.

GOD BECAME MAN: A MAN OF THE SOIL

J. C. Paul Rohan

The human body depends on the soil for its origin and its nourishment. Thus God became the man of the soil. His becoming man is an experience of His love and intimacy not only with the humanity but also with all the realities of this planet-with all the elements that give life to humanity.

Ecological problem has become a major one today. We see, that, man is alienating himself from the soil and becoming more and more selfish with regard to his relationship with the soil and with regard to the use of the resources that are found in and around the soil. Pollution of the environment, destruction of plants and animals are on the increase. An increase of temperature in the planet is seen as the main effects of these selfish action of man.

The true christian life demands that we become deeply rooted in the soil as God did and grow in the loving relationship of nature and of God. It is the duty of every one of us to hand over this soil and its resources to our future generations unpolluted and unexploited.

All beings tend to perfection. And human beings can help in this through a correct and economical use of them. Man should not alienate himself from the soil but rather, must love it and be deeply rooted in it and must try to prepare it for the coming of the Kingdom of God.

PEACE OF CHRIST

Bro. J. Mavulis

The increasing trouble in our land, forces Christians to think that the celebration of Christmas is meaningless, as it does not bring about Peace for which we are longing. History proves that

the birth of Jesus did not bring about a peace and tranquility as we imagine.

Instead there was more anguish in the form of killing of the innocents and refugees seeking asylum. To bring forth Christ and his Values is a challenge and definitely causes disturbance, as Jesus said, "I have come to set fire". Peace cannot be a real one unless it is built on true Christian Values. So let us look at the present realities with a Christian perspective as a struggle to bring forth Christ and His Values in the land.

THE VISIT OF THE MAGI: THE THEOLOGY OF Mt. 2 : 1 - 6.

Rev. Fr. Michael Savuntharanayagam

"Where is he who has been born king of the Jews?" At this question of the Magi, Herod was troubled and with him all Jerusalem. by using the word, "Etarachthe" Matthew has made it clear that the news seriously disturbed Herod and the whole of Jerusalem. This word appears only one more time in Matthew to express the fear of the disciples who saw Jesus walking on the water.

The Magi do not use the word "Christ". It is Herod who identifies immediately that they are speaking about "the Christ". Apart from the fact that the new born child is the king of the Jews, it appears that the fact that he is "the Christ" causes Herod serious worry. The same is true for the whole of Jerusalem. The title "king of the Jews" takes us to Calvary where the rejection of Jesus reaches its climax. The Jews prayed with their lips that the Messiah should come, but their hearts were not ready to accept him.

The gentiles seek the help of the Jews to find the Messiah. The Jews had all the knowledge and learning to direct the Magi to the Messiah in Bethlehem.

Even for us knowing Christ is not possible by a "knowledge" that is purely intellectual. It is an experience. In fact we come to know Him more and more by following Him. This is possible only when we are willing to encounter Him and His message in the context of our daily life. If we have this attitude we can meet Christ not only in the wonders of nature but also through the most unexpected poor and lowly human beings.

